

RADOŠINSKÉ NOVINY

DVOJMESAČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník XVI Číslo 5

Nepredajné

OKTÓBER 2014

VOLBY

15. novembra nás čakajú voľby do samospráv miest a obcí. Povzbudzujeme k účasti na voľbách a k zodpovednému prístupu pri výbere kandidátov na post starostu i poslancov, aby sme mohli prežívať pokojné a plodné povolebné obdobie. Od neho bude závisieť spokojnosť občanov a ďalší rozvoj obce.

Na úvod...

Azda najčastejšie používanými slovami dnes sú „klíma, klimatické zmeny“. Počasie nás naozaj prekvapuje, a tak, hoci sa rozprávame o počasí považujeme za plytké, zmeny sú také veľké, že si ich nemôžeme celkom nevšimnúť. Média denne prinášajú správy o tom, ako počasie spôsobuje problémy na bližších i vzdialených miestach. Tomu sa nevyhneme ani my. Už sa zdalo, že aj naše naplánované akcie, na ktoré sa zvykneme tešiť, sa preň nebudú môcť uskutočniť. Našťastie to nezašlo až tak ďaleko. Boli a nakoniec všetko dobre dopadlo. Preto môžeme konštatovať, že ostatné dva mesiace boli v obci bohaté na rôzne podujatia. V septembri sa v obnovennej budove školy začal nový školský rok. Škola sa môže pochváliť mimoriadnym úspechom. Talentovaná žiačka Kristína Krajčírová získala svojimi príbehmi v celoslovenskej literárnej súťaži najvyššie ocenenie. Jeden jej literárny výtvor si môžete prečítať, je naozaj pekný. V polovici septembra obec žila poľovníckymi slávnosťami a výzdobou kostola plodmi zeme. Ako sa dočítame, obe akcie dosiahli doteraz najvyššiu úroveň, aj keď počasie akoby ich chcelo prekaziť.

Tešíme sa, že vám môžeme ukázať, že stále sú medzi nami dobrí ľudia, ktorí sú ochotní pre vytvorenie priateľskej atmosféry doslova otvoriť svoj dom.

V rozhovore

s rodinou Kochanovcov sa dozvieme, ako žijú nadšení chovatelia dobytky a dodávatelia kvalitného mlieka.

V samostatnom príspevku prinášame reportáž z posedenia pri príležitosti mesiaca úcty k starším, priblížime účinkovanie speváckej skupiny Radošania a, samozrejme, neobídeme šport. Blíži sa december a k nemu neodmysliteľne patria Radošinské Vianoce. Vo vnútri novín sa dočítate, čo prinesú tento rok. Zdá sa, že opäť sa máme na čo tešiť.

Počasím sme začali a ním aj skončíme: Už „len aby nám počasie prišlo“ a aby aj občianska „klíma“ bola pekná!

Tento rok veľmi prial hubárom.

Foto: R. B.

Antónia Sigetová

Čo je nové v obci

Po uplynutí skoro jedného roka, keď prebiehalo vybavovanie stavebného povolenia na chodník na Mierovej ulici (z konca Hečkovej ulice až po Nitriansku ulicu) a na chodník na Piešťanskej ulici, od hornej autobusovej zastávky po reštauráciu Klevner, sa konečne mohlo začať s prácami na chodníku. Pracovníci Obecného úradu začali robiť najprv chodník na Mierovej ulici, ktorý by mal byť dokončený v priebehu novembra 2014. Druhý schválený chodník po reštauráciu Klevner budú pracovníci Obecného úradu realizovať na jar 2015.

Iste ste si všimli, že v obci pod odborným dozorom Jozefa Baláža a Juraja Masrnu pracujú aj dve skupiny našich občanov. Jednu skupinu tvoria obyvatelia Radošiny a Bziniec, ktorí si v rámci aktívnych prác ako nezamestnaní, evidovaní na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch, odpracovávajú povinne mesačne 32 hodín. Je to jedna z podmienok, na základe ktorej môžu ďalej poberať dávku v hmotnej núdzi. Ide väčšinou o obyvateľov, ktorí sú dlhodobo nezamestnaní a pri súčasnej celospoločenskej situácii nemajú takmer žiadnu šancu na trvalé zamestnanie.

Druhú skupinu tvoria od 2. októbra 2014 zamestnanci Obecného úradu na plný pracovný úväzok. 30. septembra 2014 došlo k podpisu Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku na Ministerstve práce, sociálnych vecí a rodiny SR v Bratislave. Obec Radošina ešte v októbri 2013 v spolupráci s Komunitou Kráľovnej pokoja v Radošine podala žiadosť – projekt s názvom „Podpora tvorby nových pracovných miest v obci Radošina v rámci operačného projektu Zamestnanosť a sociálna inklúzia, podpora vytvárania rovnosti príležitostí v prístupe na trh práce a podpora integrácie znevýhodnených skupín na trh práce s osobitným zreteľom na marginalizované rómske komu-

nity“. S projektom sme boli úspešní, a tak MPSVaR SR poskytl Obci Radošina nenávratný finančný príspevok vo výške 117.411,70 €, ktorý môže byť použitý výlučne na úhradu mzdových a odvodových nárokov na novovytvorené pracovné miesta. Z celkového počtu 13 novovytvorených pracovných miest je 5 miest cielene pre marginalizovanú rómsku komunitu (zamestnanie obyvateľov KKP), zvyšných 8 miest je pomerne zastúpených občanmi znevýhodnenými na trhu práce, teda – osoby dlhodobo evidované na úrade práce, nezamestnaní do 29 rokov, nezamestnaní nad 50 rokov a nezamestnaní so zmenenou pracovnou schopnosťou (poberatelia invalidných dôchodkov). Z celkového počtu boli stanovené 4 pracovné miesta pre ženy. Pracovný pomer s týmito pracovníkmi bol uzatvorený na dobu určitú od 2.10.2014 do 31.12.2015. Získané finančné prostriedky určite pomôžu pri zaradení občanov do pracovného procesu. Zároveň noví pracovníci svojou prácou zveľadia Radošinu a Bziniec.

Ako dlhoročného darcu krvi ma potešila návšteva Národnej transfúznej služby z Nitry, ktorá 24. septembra 2014 uskutočnila odber krvi bezpríspevkovým darcom krvi priamo na Obecnom úrade v Radošine. Napriek tomu, že takáto akcia akosi dlho Radošinu obchádzala, boli pracovníci NTS spokojní, nakoľko sa v Radošine od 8. do 12. hodiny uskutočnilo 23 platných odberov krvi. Všetkým pravidelným aj novým darcom krvi za ich ušľachtilý čin ďakujem a dúfam, že aj najbližší odber krvi, ktorý sa uskutoční v januári 2015, sa stretne s rovnako úspešnou odozvou. O presnom dátume plánovaného odberu krvi v Radošine budeme občanov informovať prostredníctvom miestneho rozhlasu a oznamov.

JUDr. Marta Kolková

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Dňa 17. septembra 2014 sa uskutočnilo zasadnutie obecného zastupiteľstva. Otvorila ho starostka obce JUDr. Marta Kolková, privítala prítomných a oboznámila ich s programom rokovania.

Po kontrole plnenia úloh z uznesenia oboznámila hlavná kontrolórka obce Ing. Zuzana Bednáriková poslancov s návrhom plánu kontrolnej činnosti na II. polrok 2014. Poslanci nemali k plánu žiadne pripomienky ani doplnenia.

V rámci dozoru prokuratúry nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných predpisov boli prejednávané nelegálne skládky, ktoré boli nahlásené v aplikácii TrashOut vo februári 2014. Obec tieto skládky odstránila a na vlastné náklady zabezpečila vývoz na skládku. V súvislosti s tým bolo zistené, že platné Všeobecne záväzné nariadenie musí obec upraviť a doplniť v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva a doriešiť podrobnosti o nakladaní nielen s komunálnym odpadom a s drobnými stavebnými odpadmi, ale aj s biologicky rozložiteľnými kuchynskými a reštauračnými odpadmi od prevádzkovateľov kuchýň, použitých batérií a akumulátorov, elektroodpadov z domácností, v ktorom by boli ustanovené najmä podrobnosti o spôsobe zberu a prepravy komunálnych odpadov, o spôsobe triedeného zberu komunálnych odpadov podľa jednotlivých zložiek, o spôsobe nakladania s drobnými stavebnými odpadmi, ako aj miesta určené na ukladanie týchto odpadov. Týmto bolo upozornenie prokurátora prerokované a starostka spracováva nové všeobecne záväzné nariadenie, ktoré bude v súlade so zákonom prejednávané a prijaté na najbližšom zasadnutí obecného zastupiteľstva.

Ďalej starostka informovala poslancov o vypracovanom a podanom projekte – Zvýšenie kvality vzdelávania v ZŠ a MŠ v obci Radošina, v ktorom ide o rekonštrukciu budovy MŠ – zateplenie, nová fasáda, oprava strechy, nový kotol, ako aj kompletná výmena vnútorného zariadenia materskej školy, rekonštrukciu telocvične – zateplenie, nová fasáda, oprava strechy, nová podlahová krytina a tiež rekonštrukcia jedálne a kuchyne, kde okrem výmeny okien, zateplenia, fasády a opravy strechy bude vymenené aj kompletne zariadenie kuchyne. Obec Radošina úspešne prešla I. kolom posudzovania projektu bez pripomienok, definitívne rozhodnutie by malo byť do konca kalendárneho roka 2014. Výška požadovaného nenávratného finančného príspevku je 503 500 € pri spoluúčasti obce vo výške 26 500 €. Ďalej boli podané aj dve žiadosti

na Enviromentálny fond, jedna na zateplenie budovy MŠ a jedna na zateplenie budovy Obecného úradu.

Starostka informovala poslancov o prebiehajúcich rokovaniach s miestnou akčnou skupinou Radošinka, s ktorou by sa v budúcnosti mala spojiť miestna akčná skupina Mikroregión pod Marhádom, aby došlo k uceleniu celého regiónu, čo bude jednou z podmienok na čerpanie finančných prostriedkov na miestny cestovný ruch a turistiku v ďalšom programovacom období.

30.9.2014 podpísala starostka na Ministerstve práce, sociálnych vecí a rodiny SR v Bratislave Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku na podporu tvorby nových pracovných miest v obci Radošina v rámci Operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia.

V rámci bodu došla pošta, interpelácie poslancov, rôzne, sa prerokovávalo:

- Žiadosť p. Miloša Lukačoviča z Veľkých Ripňan o súhlas s prenájmom pozemku parc. č. 163/2, kde je umiestnená predajňa mäsa a mäsových výrobkov. Poslanci s prenájmom súhlasili s tým, že zmluva bude v súlade s VZN obce a obec dá výpoveď predchádzajúcemu nájomcovi p. Milošovi Krajčíkovi.

- Žiadosť o zníženie nájomného z dôvodu dlhodobej straty z podnikateľskej činnosti – Roman Kršák. Poslanci žiadosť neschválili.

- Žiadosť SKY GROUP SLOVAKIA, s.r.o., Piešťany o zámenu pozemkov, ktoré vlastní a užíva obec za ornú pôdu, ktorú užíva PD Radošinka Veľké Ripňany. Uvedenú žiadosť poslanci vzali na vedomie a uložili starostke obce rokovať s predsedom predstavenstva PD Radošinka o ďalšom postupe.

- Oznámenie o verejnom kultúrnom podujatí a žiadosť OZ Hlavina o vypožičanie priestorov kultúrneho domu a oslobodenie od poplatku so zámerom usporiadať 18. ročník kultúrneho podujatia Radošínske Vianoce od 12.12. do 15.12.2014. Poslanci žiadosť schválili.

Interpelácie poslancov:

— vyčistiť od náletových drevín pozemok pred jaskyňou Čertova pec

— nahradiť chýbajúci kanalizačný poklop na Mierovej ulici

— zakúpiť zrkadlo na križovatku Nádražnej a Družstevnej ulice

— upozorniť občanov, aby si ostrihali dreviny a živé ploty, ktoré zasahujú do miestnych komunikácií a chodníkov, odstrániť suché konáre zo stromov na cintoríne

— dať urobiť rozbor vody z vrtu pri kultúrnom dome

— po odstránení asfaltu pri kultúrnom dome dať vyrovnať plochu.

Starostka ukončila rokovanie a poďakovala poslancom za účasť.

Poriadok a čistota po stýkrát

Na kraj padla jeseň. Tráva uschla, polia, záhrady osireli. Nízke porasty nezakryjú odpad, ktorý je v nich. Koncom augusta boli v obci rozmiestnené kontajnery na sklo, papier, plasty a kovy. Nádoby sú na mnohých miestach, dosť husto, aby bolo vyhovené každému. Postupne si občania zvykajú, že kontajnery pracovníci zberných dvorov pravidelne vyprázdňujú. Nápis na nádobách jasne hovorí, čo treba do nich hodiť a že po ich naplnení treba počkať na vývoz a až potom ich zaplňať, a nie hádzať odpad vedľa. Začiatky boli náročné. Hoci sú nádoby zviazané reťazou, na istom mieste niekto reťaz prestrihol, odpad vysypal a nádoby ukradol. Občas do nich nahliadnem. Nie všetci asi rozumejú nápisom či nepoznajú značky, ale sypú do nich všetko možné. A čo je horšie, pri niektorých sa robí smeti-

sko. Ľudia vedľa sypú odpad zo záhrad, konáre, rôzne porasty. Ak by mali občania záujem, môžu si nádobu vyzdvihnúť na OÚ, umiestniť do svojho dvora, prípadne sa dohodnúť so susedom a každý si môže zobrať nádobu na iný odpad. Aj túto nádobu budú pracovníci vysypať v čase, keď aj ostatné. Aj vás upútal pohľad na odpadové koše po obci, v ktorých je igelitka s domácim odpadom? Možno niekomu nestačí kontajner, tak si vypomáha, ako sa dá. Okoloidúci potom nemajú kde hodiť odpad, tak ho hodia na zem. V obci máme zberný dvor na rôzny druh odpadu. Mohli by sme si žiť ako v rozprávke čo sa týka poriadku, ale stále to nejde, hoci, a myslím, že mi dáte za pravdu, tých poriadkumilovných je čoraz viac.

Udalosti posledných mesiacov

Nie je podujatie ako podujatie

Teplé slnečné októbrové lúče volali priaznivcov motoriek sadnúť na tátošov a previezť sa. 4. októbra bolo oficiálne ukončenie motorkárskej sezóny na Slovensku. Už niekoľko rokov sa v našej obci stretávajú veteráni. Motorky sú záľubou mladých i starších. Akcia Stretnutie veteránov sa teší obľube u našich občanov i širšej verejnosti. V tento deň bolo veselo aj v rodine Juraja Helbicha, ktorý pripravil pre prívržencov motoriek posedenie. Z okolia prišlo niekoľko desiatok motorkárov - veteránov, ktorí sa porozprávali o svojich cestách počas leta, vymenili si názory, ako si zakonzervovať motorky na zimu, aby dobre prežili. Vo večerných hodinách to v spomínanej rodine ožilo. Stretlo sa viac ako 20 ľudí z Nitrianskej ulice a v dobrej nálade pri výbornom guláši, chutných pagáčoch, dobrom vínu, všetko z dielne domácností, bolo veselo do neskorých večerných hodín. Aké milé a príjemné stretnutie! A stačí tak málo. Ak sa takto stretávali ľudia v minulosti, tak im máme čo závidieť. Začalo sa to nevinné, ráno v obchode, pristavením známych na ulici. Čo budeš robiť dnes večer? Príď k nám, bude veselo...

Tanečná zábava

Hody a zábava, tieto pojmy patria k sebe. V hodovú sobotu to v tanečnej sále kultúrneho domu vrelo. Už pri príprave stolov mali členky Únie žien predtuchu, že zabaviť sa príde viac občanov, ako býva zvykom. A mali pravdu. Tí, ktorí skupinu DISK poznajú, si nenechali utiecť príležitosť a prišli sa zabaviť. K výbornej nálade prispela bohatá tombola. Ďakujeme našim sponzorom: p. Krošlák, Drogeria TETA, Univerzál, PD Radošina, OÚ Radošina, Agrobón. Obrovská účasť na zábave nenechala členky pokojné a už teraz majú v mysli nápad, ako na rok uspokojiť občanov a zároveň sa dobre zabaviť.

Vážime si starších občanov

Pri príležitosti mesiaca úcty k starším sa v nedeľu 19. 10. konalo posedenie starších občanov a členov klubu dôchodcov. Pohladenie po vráskavej tvári, vypočutie si problémov, povšimnutie, stačí tak málo a starší občania pookrejú na duši a život vidia v svetlejších farbách. Staroba sa týka totiž nás všetkých. Je to životná spravodlivosť, všetci dospievame a aj starujeme. Šediny starších si zaslúžia našu úctu a vďačnosť. Starý človek je krehký a vnímavý, ku šťastiu mu stačia naozaj maličkosti. Milým kultúrnym programom z dielne detí MŠ a ZŠ a vystúpením skupiny Radošania spríjemnili všetkým prítomným ich sviatok.

Poľovnícke slávnosti

13. septembra sa už po štvrtýkrát konali poľovnícke slávnosti. Organizátormi boli aj tento rok Poľovnícke združenie Havran I., Obecný úrad Radošina, Farský úrad Radošina, PD Radošina a firma Ematech. Čo sa týka počasia, naše hody sa nezaprú. Hoci v sobotu nepršalo, v piatok bol taký silný lejak, že všade sa na nás škerili kaluže vody. Ani to občanov neodradilo od návštevy tohto kultúrneho podujatia. Svätohuberská omša s hudobným doprovodom skupiny Lidovec prilákala množstvo ľudí a otvorila slávnosti. Silné hlasy spevákov sa niesli okolím ako láva. Po slávnostnom obede za účasti niektorých hostí sa začal bohatý program. Z minulých rokov mal každý dobrú skúsenosť a návštevníci čakali, čím muži v poľovníckych rovnosťkách prekvapia. A prekvapili. Na svoje si prišli prívrženci country hudby Ontario, ľudových piesní od súboru Radošania, vystúpenie známeho speváka Petra Stašáka a Martina Jakubeca. Medzi speváckymi vystúpeniami sme si prezreli ukážky poľovníckej kynológie, ukážky práce sokoliarov, odvážlivci a siláci si zasúťažili v hode flinty do diaľky. Víťaz si odniesol LCD televízor. Bohatý bol aj program pre deti, nafukovací hrad, jazda na koči, streľba zo vzduchovky. A aké by to boli slávnosti bez dobrého jedla? O to sa postarali opäť šikovní poľovníci. Na výborných poľovníckych špecialitách si pochutnal každý, lebo nielen vzhľad, ale najmä vôňa nedovolila obísť stánky s občerstvením žiadneho návštevníka.

GB

Spievajte si, spievajte...

V dnešnej uponáhľanej dobe je isté, že si človek často hľadá spôsob, aby sa odreagoval od každodenných starostí a stresov. Aj my staršia generácia hľadáme ešte zmysel svojho života či už v pomoci deťom a vnúčatám, či iným svojim blízkym. No a my „Radošania“ nachádzame radosť aj v tom, že si spolu zaspievame pre potešenie nielen svoje, ale tiež iných, najmä svojich spoluobčanov. Tak tomu bolo aj v hodovú sobotu po svätej omši pred kostolom. Svojím spevom sme chceli potešiť všetkých prítomných a vytvoriť im pohodu a dobrú hodovú náladu. Verím, že sa nám to podarilo.

Božena Kollárová

Spevácka skupina Radošania

zľava Daniela Kollárová, Anastázia Dolná, Júlia Bednáriková, Mária Pavlovičová, Marta Gabrheľová, Ján Krajčír, Štefan Pavlis, Peter Škoda, Jozef Machovič, Marta Cviková, vedúca súboru Gabriela Cviková

Radošinské Vianoce 2014

Priaznivci divadla sa už tradične stretnú v predvianočnom čase v kultúrnom dome v Radošine na obľúbenom podujatí Radošinské Vianoce. Čaká nás už osemnásť ročník, ktorý bude zaujímavý aj tým, že Radošinské naivné divadlo uvedie svoju prvú „neradošinskú“ hru Sláva. Divadlo Hlavina si pripomenie päťnásť rokov existencie a na javisku sa prvýkrát predstaví aj detský divadelný súbor Hlaviny.

Organizátor podujatia – Občianske združenie Hlavina vo svojom kolektíve s radosťou privíta všetkých, čo majú chuť pomôcť pri organizovaní podujatia.

12.12.2014 (piatok) o 16:00 hod. a o 19:30 hod.

13.12.2014 (sobota) o 16:00 hod. a o 19:30 hod.

Radošinské naivné divadlo - Sláva

14.12.2014 (nedeľa) o 15:30 hod. a o 19:00 hod., vstupné 13 €

Divadlo Hlavina - Ochutnávka

21.12.2014 (nedeľa) o 16:00 hod., vstupné 4 €

Detický súbor Divadla Hlavina - Alicia v krajine zázrakov

Vstupné dobrovoľné

Predaj vstupeniek: 8.11.2014 od 8. do 12. hod. v stánku

„muchotrávka“ v centre Radošiny.

Vstupenky si môžete rezervovať na info@hlavina.sk (ak nepotvrdíme rezerváciu do 48 hodín, ohlásť sa telefonicky).

Rezervácie aj telefonicky v pracovné dni po 17. hod. na tel. č.: 0948 214126.

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ŠKOLY

Školský rok 2014/2015 sme začali s počtom žiakov 181. Niekoľko žiakov sa odsťahovalo, niekoľko sa prisťahovalo. Všetci sa zžili so svojimi novými spolužiakmi. Pracujeme, učíme sa, je nám veselo, občas i smutnejšie, ak sa nám nedarí.

V októbri priniesli žiaci zo záhrad výpestky a na chodbe sme urobili výstavku ovocia a zeleniny. Mnohé kusy boli obdivuhodné a netradičné. Začiatkom roka sa uskutočnilo stretnutie rodičov a školy. Rodičmi bol odsúhlasený rodičovský príspevok vo výške 15 eur na rodinu. Opäť píšem, že

všetky peniaze sú vždy použité na činnosť pre deti a potreby súvisiace s vyučovaním, napr. zakúpenie kníh do školskej knižnice, zakúpenie športových potrieb. V jesenných mesiacoch prebieha veľa športových súťaží. Naši žiac zatiaľ nestáli na stupienkoch víťazov, ale väčšinou sú najmladší a dosahujú výborné výsledky. Od októbra sa začala krúžková činnosť. Máme veľa krúžkov s rôznym zameraním. Prekvapil nás záujem mnohých žiakov o krúžky šikovných rúk a výtvarného zamerania, a to nielen dievčat. V škole je ako v úli a úľ je jedna rodina, a tak si aj my žijeme. Záber na fotke ukazuje, že aj mnohým rodičom záleží, aby sa ich deti cítili príjemne a dobre tam, kde trávia veľa svojho času. Na konci školského roka mamička žiaka Martinka, bývalý 2. ročník, upiekla pre deti takúto výbornú tortu v tvare ceruzky. Veľmi chutila. Žijeme významným rokom. Tento školský rok oslávime 50. výročie otvorenia školy. Dúfam, že bude pre každého dobrý a plodný. Tak si to všetci prajeme.

„Chcel by som mať kvapku šťastia, alebo plný sud rozumu.“
(Menandros)

To druhé môžeme mať všetci. Treba len naozaj chcieť.

Text a foto: GB

JA NEMUSÍM, JA NIČ NEMUSÍM...

Nie je to slogan z vianočnej reklamy na nápoj, ale protest dieťaťa, ktoré prišlo z rodinného prostredia do školského prostredia a zvyká si na nové podmienky. Čítala som v jednej publikácii, že dieťa prežíva psychickú traumu, keď prechádza z materskej školy do základnej školy. Dovolí si nesúhlasiť. To, ako sa prejavuje dieťa pri nástupe do MŠ do celkom cudzieho prostredia, keď zrazu vidí cudziu osobu, sa veľmi ťažko popisuje. Samozrejme, dieťa plače, protestuje, reaguje podráždene až agresívne. Čo s tým? Jednoducho sa treba skloniť k dieťaťu a obrniť sa veľkou dávkou trpezlivosti a spolupracovať s rodičmi. Teda, keď dieťa povie: „Ja nič nemusím.“ Odpoveď: „Samozrejme, že nemusíš. Skúsime to zajtra...“ Dieťa odmieta stravu s odôvodnením: „...ja som jedol včera doma...“, takže potrebuje čas na zžitie sa s novou situáciou. V našej MŠ už prechádza „plačlivé údolie“ koncom septembra a postupne prechádzame na cibrenie zručností a návykov,

dodržiavanie režimu počas dennej prevádzky MŠ a na rozvoj kompetencií detí. Chcem poďakovať rodičom za trpezlivosť a rešpektovanie metód, ktoré pedagogické zamestnankyne využívajú pri adaptovaní sa dieťaťa na nové prostredie. Preto s ničím násilu neponáhľame a výsledok sa zaručene dostaví.

G. Cviková

PUTOVANIE PO MEXIKU

Keď sme opúšťali mesto zlata a striebra Taxco, čakala nás viac ako 300 km cesta do Acapulca. Prechádzali sme pustou a hornatou krajinou, kde rastie najviac kaktusov v Mexiku. Bolo predjarie a ešte nepršalo. Okolitá príroda bola suchá a kaktusy bolo vidno. Inak, keď sa tunajšia vegetácia po dažďoch zazeleňuje, tak ich už veľmi nie je vidieť. Počas cesty sme si fotili týchto velikánov, ktorých sme obdivovali a lovili unikáty na pamiatku. Kaktusy boli pre pôvodných obyvateľov odjakživa zdrojom potravy, vody, stavebného materiálu a inšpirácie. Najviac popri ceste sme videli kaktusy Stenocereus thurberi, ktoré svojím tvarom pripomínajú píšťaly organu a majú jedlé plody, čo je pre obyvateľov dôležitým zdrojom potravy. Videli sme aj obrovské opuncie, tiež majú výživné a šťavnaté plody. Dostať ich kúpiť aj v našich supermarketoch. Veľké guľovité kaktusy sú núdzovým zdrojom vody. Iné využívajú miestni obyvatelia na kúrenie alebo ako živé ploty.

Acapulco

je príjemné prístavné mesto na pobreží Tichého oceánu. Rozkladá sa na niekoľkých desiatkach kilometrov Acapulského zálivu.

vu. Pobrežná cesta sa krúti viacerými strediskami, ktoré sú stále cieľom dovolenkárov z celého sveta, návštevníkov na svadobných cestách. Tiež patrí medzi najrušnejšie mestá v Mexiku, kde to žije množstvom diskotiek, živou i reprodukovanou hudbou až do svitania. Podnebie je tu teplé, alebo horúce. Počas celého roka tu kvitnú nádherné stromy a kvety. Rastie tu aj tropické ovocie ako mango, papája, melóny, ktoré sa objavuje aj v miestnych jedálničkoch a pri príprave nápojov s citrónom a štipkou mletého čilli. Celý záliv je rozdelený na viacej rekreačných stredísk, kde je množstvo príležitostí využitia rôznych druhov športu a zábavy. Acapulco zažilo obrovský boom v 60. rokoch 20. storočia, keď pôžitkári z radov hollywoodskych hviezd ho začali navštevovať a baviť sa v súkromných domoch a v luxusných hoteloch. Naším cieľom bolo stredisko Parque Acuático CICI. Ubytovaní sme boli v hoteli asi 100 m od oceánu. Aký bol? Úžasný, obrovský, neľútostný, nebezpečný! Robili sme si výlety aj do ďalších stredísk. Miestna doprava funguje perfektne. Navštívili sme aj historické centrum, prístav, skokanov z bradla na La Quebrade. O zážitkoch z týchto miest nabudúce!

Text a foto: M. Vlasáková

Nezvyčajné priateľstvo

Žiačka 9. roč. Kristína Krajčírová sa zúčastnila na celoslovenskej literárnej súťaži mladých talentovaných autorov Villa Zerna a na nej svojimi príbehmi Nezvyčajné priateľstvo a Večerná dráma získala 1. miesto. Je to významné ocenenie. Jednu z jej súťažných poviedok uverejňujeme.

Kráčam strmým kopcom. Nekráčam, vlečiem sa z nohy na nohu. Nie, nie som unavená, len preklínam sama seba, že som sa na toto dala nahovoriť. Je pravda, že som nemala veľa iných možností a za všetko si môžem sama. Normálne sme sa uliali z poslednej hodiny, vonku už bolo príliš teplo, prázdniny za dverami...

Asi sme si mysleli, že sa nemôže nič stať. No na druhý deň si nás náš drahý slovenčinár počkal pred triedou po vyučovaní a pekne-krásne nás vrátil späť. Vtedy som už tušila, že nám naša nevinná „blicka“ len tak ľahko neprejde. Dostali sme na výber: neospravedlnená hodina alebo účasť na novom projekte našej školy.

Pretože doma nemám úplne benevolentných rodičov a tú neospravedlnenú by som ťažko doma vyžehlila, okamžite som kývla na ten projekt.

„Projekt *Dobrovoľníci* funguje vo svete už dlhé roky a má naozaj fantastické výsledky,“ rozrečnil sa náš pán učiteľ a poškrabkal sa za uchom. „Princípom vašej práce bude dvakrát do týždňa navštíviť hospic v blízkom meste a robiť spoločnosť seniorovi, ktorý nemá rodinu, príbuzných, ani priateľov. Možno sa zdá, že je to iba pomoc z vašej strany, ale všetci dobrovoľníci s odstupom času priznali, že táto činnosť prospieva aj im. Všetky podrobné inštrukcie vám zajtra prinesiem.“

A tak dnes kráčam prvýkrát do hospicu. Priznávam sa celkom dobrovoľne, mám strach. Nikdy som netrávila čas so starým človekom, neviem, čo mu mám hovoriť. Panebože, prečo som s takýmto niečím súhlasila!

Hospic je starý kaštieľ ukrytý v obrovskej záhrade, už len cesta sem na mňa pôsobí ako z hororu. Na počudovanie, pred masívnymi vstupnými dverami ma víta mladá, pekne upravená žena vo veselých žltých šatách. „Tak ťa u nás vítam, som veľmi rada, že aj mladí ľudia ako ty dokážu byť takí empatickí. Pán Karol je naše slniečko. Má osemdesiatosem rokov, ale teší sa naozaj výbornému duševnému zdraviu, nenadarmo bol profesorom na univerzite. Po tom, čo minulý rok zomrela jeho manželka, prišiel k nám. Deti nemá a ani žiadnych príbuzných, o ktorých by sme vedeli. Je tu o neho dokonale postarané, snažíme sa ako vieme, ale spoločnosť niekoho blízkeho mu samozrejme chýba. Váš pán učiteľ ťa opísal ako naozaj citlivú osobku, takže naozaj úprimne dúfam, že to vyjde.“

Do izby som vkročila s malou dušičkou. Som naozaj klasická „náštročná“ tinedžerka, takže aj obavy typu „smrad-plienky-kašičky“ som musela prekonať. Na moje veľké prekvapenie izba bola svetlá, priestránná a voňavá. V kresle pri veľkom okne sedel naozaj rozprávkový deduško a usmieval sa na mňa.

„Tak ťa pekne vítam, dievčatko. Nemaj strach, náhradné zuby som odložil a dnes by ma podľa všetkého nemalo ani klepnúť, to by som si nedovolil.“

Schuti som sa zasmiala, tak on je dokonca vtipný. Na stole bol krásny vyšívajúci obrus, čaj a moje milované sušienky. Akoby čítal moje myšlienky.

„Pozeral som sa na internete, čo vy mladí máte radi. A obrus vyšívala moja nebožka, prestieram ho výnimočne, vieš, v mojom veku je už snáď aj povolené denne niečo zakvackať.“

Skoro som odpadla, starček snáď nebude z doby kamennej.

Naše prvé stretnutie síce nebolo akoby sa stretli dvaja starí známi, ale deduško bol naozaj výnimočný človek. Vo svojom úctyhodnom veku bol naozaj veľmi čiperný, zaujímal sa o všetko, len nohy ho už odmietli poslúchať. Vysvetlil to tým, že v mladosti sa príliš naháňal za dievčatami. Ja som skôr počúvala, odpovedala na zvedavé a niekedy aj trochu osobné otázky, ale dedko Karol nemal naozaj s ničím problém. Po dvoch hodinách som odchádzala s celkom dobrým pocitom, a keď som ho uvidela, ako mi veselo máva z okna, mala som pocit, že to nebol ten najhroznejší nápad v mojom živote.

Chodila som podľa harmonogramu dvakrát týždenne. Keď bolo vonku pekne, pomaličky sme sa prechádzali veľkou záhradou, keď vonku pršalo, sedeli sme vo veľkej izbe, pili čaj a jedli sušienky. Na stole nikdy nechýbal krásny farebný naškrobený obrus a na deduškovej tvári úprimný úsmev. Občas som sa doma pristihla pri tom, že na neho myslím. Čo asi robí, či ho dnes nebolia nohy, keď sa tak zhoršilo počasie. Zvykli sme si na seba, dokonca si dnes s odstupom času myslím, že ja som si zvykla viac. Môj dedko Karol bol naozaj výborný spoločník, rád mi rozprával o svojej práci, ale aj o manželke, ktorú ľúbil do konca jej života a spolu prekonalí naozaj všetko. Bol zvedavý aj na môj život, na moje radosti, trápenia aj lásky a často si ma doberal. Niekedy sme sa smiali tak nahlas, že do izby, kde sme sedeli, nakúkali ostatní obyvatelia hospicu. Naučil ma hrať šachy, zo začiatku ma nechal vyhrávať. Keď však usúdil, že som už pokročilá hráčka, bez milosti nado mnou víťazil. Odchádzala som vždy usmiate s plnou taškou keksíkov a papierom, kde mi napísal všetky knihy, ktoré som musela prečítať.

Dva mesiace prázdnin určených ako môj trest ubehli veľmi rýchlo a ja som si mohla vydýchnuť. Viac som do hospicu nemusela. Nemusela, ale chcela. Veľmi rýchlo som sa s riaditeľkou dohodla, že moje stretávanie s teraz už naozaj blízkym priateľom bude pokračovať aspoň raz do týždňa. Dokonca sa nám podarilo za podpory mojich rodičov stráviť s deduškom jeden čarovný víkend u nás doma. Jeseň prišla v ten rok veľmi skoro a so sychravým počasím sa bohužiaľ zhoršil aj deduškov stav. Prvýkrát v živote som sa o niekoho naozaj bála. Ja cynická, večne pesimistická tinedžerka som sa naozaj bála o život vlastne úplne cudzieho človeka. Už sa toľko nesmiel, väčšinou ležal v posteli a tichučko oddychoval.

Po školskom výlete v Londýne som si našla veľa neprijatých hovorov z hospicu. V ten deň som prekonalá rýchlostný rekord, schody som brala snáď po troch. Žiaľ, môj zlý pocit sa potvrdil. Môj drahý deduško navždy odišiel. V rukách som zvierala malú magnetku s nápisom London a cítila som, ako mi po tvári tečú slzy. Snáď prvýkrát som neriešila, že mi stečie maskara a ako budem vyzeráť. Riaditeľka Katka mi podala kufrík, ktorý som dôverne poznala. Nemala som odvahu otvoriť ho tam. Až doma v absolútnom súkromí mojej izby som ho otvorila. Vo vnútri boli starostlivo poskladané dva najkrajšie obrusy, s láskou vyšité manželkou môjho deduška, zopár kníh, ktoré sa už nedajú zohnať ani v najlepšom antikvariáte a veľká biela obálka.

„Moje milované dievčatko, ako vidíš, tak aj mňa už dobehla tá stará zubatá rachotina. Nič sa nedá robiť, taký je život, srdiečko. Chcel som ti len povedať, že posledné mesiace môjho života boli naozaj veselé a príjemné najmä vďaka tebe. Neboj sa, ja viem, že si sem začala chodiť nasilu, vlastne za trest, len dúfam, že ten trest nebol taký strašný ani pre teba. Pre mňa si bola slniečko mojich posledných dní, skvelá spoločníčka a vnučka, ktorú som nikdy nemal. Ďakujem ti za všetko a nezabudni, že sa stále na teba pozerám a dám na teba pozor.“

Kristína Krajčírová

Posilnenie osamostatňovania sa

Komunita Kráľovnej pokoja sa od roku 1993 venuje problematike osamostatňovania sa mladých dospelých po ukončení ústavnej starostlivosti do spoločnosti. Okrem poskytovania starostlivosti v zariadeniach sociálnych služieb a v detskom domove realizuje od roku 2007 sériu 3 na seba nadväzujúcich projektov podporených v rámci **Sektorového operačného programu Ľudské zdroje** spolufinancovaného z Európskeho sociálneho fondu

www.iazasi.gov.sk

Prvý projekt „Vzdelávanie a praktická príprava pre sociálne vylúčené cieľové skupiny“ sa v rokoch 2007-2008 zúčastňovali mladí dospelí, odchovanci z detských domovov a krízových streďísk, bez sociálneho a rodinného zázemia z celého Slovenska. Ďalšou skupinou boli uchádzači o zamestnanie s nedokončeným základným vzdelaním, príp. nízkym vzdelaním a uchádzači o zamestnanie so zdravotným

postihnutím. Celkový počet všetkých zúčastnených bol 65 osôb. V rámci projektu sa uskutočnili **kurz psychosociálnych a komunikačných schopností**, ktorý v troch blokoch viedol psychológ. Ďalšími prebiehajúcimi kurzami boli kurz **záhradník, kuchár/čaišník, základy práce s PC**, kurzy zamerané na odvetvie **stavebníctva**. V rámci projektu cieľové skupiny získali vodičské oprávnenie – osobné auto, traktor, nákladné auto, absolvovali kurz zväračský, stavebných a klampiarskych prác, manipulácie na vysokozdvížnom vozíku. **Ďalšími aktivitami projektu** pre klientov bola tiež pomoc pri hľadaní zamestnania.

Nadväzujúci projekt **BETTER FUTURE - Podpora prístupu marginalizovaných skupín na trh práce a do spoločnosti** bol zameraný na pomoc a podporu deťom a plnoletým fyzickým osobám, pre ktoré sa poskytovali sociálne služby, občanom s ťažkým zdravotným postihnutím, mladým dospelým po ukončení ústavnej starostlivosti. Projektu sa zúčastnilo 73 osôb. V projekte sa cieľovej skupine v rokoch 2012-2013 individuálnou formou venovali koordinátori sieťovania sociálnych služieb starostlivosti, zdravotných služieb starostlivosti, ergoterapeut, psychológ a pracovník sociálnej rehabilitácie. Klienti v rámci prepojenia so širším spoločenským prostredím

získali zručnosti v rámci bežnej údržby domácností a budov a v oblasti prípravy jedál. Klientom boli spracované a realizované „na mieru šité“ individuálne kontinuálne plány sociálnej a zdravotnej starostlivosti a individuálne rozvojové plány s dôrazom na využitie služieb poskytovaných mimo zariadení s cieľom prepojenia klientov s „vonkajším svetom“.

Koncom roka 2013 sa začala realizácia tretieho projektu **Posilnenie osamostatňovania sa**, ktorý nadväzuje na predchádzajúce. Aktivitami projektu sú:

Pokračovanie na 8. strane

Spoločenská rubrika AUGUST—SEPTEMBER 2014

Narodili sa

Samuel Ján Helbich

Manželstvo uzavreli

Zuzana Čičová a Marián Jánoš

Okrúhle životné jubileá

50

Peter Vadrna
Bystrík Zápražný
Zdenka Pecháčová
Jaroslava Helbichová
Mgr. Alena Španková
Marta Kulichová

60

Peter Baláž
Ing. Bohuš Bartošek
Božena Kollárová

Pekného veku sa dožili

Augustín Rojko—81 rokov
Mária Grmanová—82 rokov
Tibor Slezárik—82 rokov
Irena Bartovičová—83 rokov
Jozef Hrašna—83 rokov
Vlasta Kolková—88 rokov

Všetkým Vám prajeme veľa zdravia do ďalších rokov!

† OPUSTILI NÁS

Irena Kovačovičová—84-ročná
Ferdinand Pupák—79-ročný
Imrich Kolka—89-ročný

Spomíname!

Podakovanie

Ďakujeme touto cestou občanom a celej rodine za prejavy úcty a kvetinové dary pri rozlúčke s našim zomrelým otcom Imrichom Kolkom. Vďaka vyslovujeme vdp. Ľubomírovi Havaranovi za odsúľenie svätej omše a dôstojný pohrebný obrad na cintoríne. Obecnému úradu ďakujeme za spomienku a veniec.

Otto Kolka a manželka Alena

Mlieko

Význam mlieka a mliečnych výrobkov v strave nie je treba nikomu zvlášť zdôrazňovať. O mlieku a práci s ním vám, milí čitatelia, prinášam dnešný zaujímavý rozhovor. O práci, starosti i radosti sa so mnou podelila rodina Kochanová z Mierovej ulice. Na otázky odpovedala Marcelka Kochanová.

Kedy datujete vznik vašej činnosti?

Prvé práce, v ktorých pokračujeme dodnes, začal otec v roku 2006. Otec s mamou sa venovali chovu od ich spoločnej cesty životom. O kravy sa staráme všetci členovia rodiny, deti Ivan, Róbert, Marcela, Zuzana, Vladimír a rodičia. Aj naši partneri sú veľmi nápomocní, hoci sa s takouto prácou nikdy predtým nestretli. Všetci sme si rovnocenní, nikto nikomu nešéfujeme, nevyvyšujeme sa.

Aká je vaša činnosť?

Zaoberáme sa výrobou surového kravského mlieka. Máme zmluvu s Milsy Bánovce nad Bebravou. Spolupracujeme s nimi od začiatku a naše vzťahy sú vynikajúce.

Koľko kusov dobytku máte?

Máme 31 kusov jalovic, kráv a teliatok spolu. Býkov nemáme. Brat Ivan je inseminátor - stará sa o reprodukciu kráv, je riadne vyškolený. Má veľa ponúk od plemenárskych služieb, pretože je málo šikovných inseminátorov, ale pracuje len pre nás, ponuky odmieta. Má 90-percentnú úspešnosť.

Aký je váš režim dňa?

Ráno začíname dojiť o 7. hodine, potom krmíme, ak treba pridávame podstielku. Kydáme každé tri dni, hnoj vyvážame na polia (veľa ľudí má záujem o náš hnoj, nie všetkých však uspokojíme). V popoludňajších hodinách okolo 15,30 pripravujeme krmivo, o 17. hodine opäť dojíme. Kravičky sú vo voľnom ustajnení, nie sú na reťazi, majú svoje miesto na ležanie, máme pre ne bazén na paznechty. V bazéne je roztok, ktorý zabraňuje rozmnožovaniu baktérií a kravy ním každý deň prechádzajú. V lete im poskytujeme kúpeľ, v čakárni je sprcha slúžiaca na osvieženie v letných horúčavách. Každá má svoje meno - napr. Selita, Líza, Lusy, Žofka. Žofka je naša najstaršia krava, 10. januára bude mať 14 rokov, najmladšia je Dorka, narodila sa 14. septembra tohto roku. (V deň rozhovoru 22.10. čakali prírastok od mamy Stračky.) Máme dojareň, kde po vstupe oslovím kravu a spomedzi oslovených príde tá pravá. Ešte sa nestalo, aby sa niektorá pomýlila. Dojíme strojom, aj tam používame dezinfekciu. Všetky prípravky máme od firmy Westfalia surge. Spolupracujeme s M. a J. Hrnčárovcami, v budúcnosti sa nám budú starať o technológiu, servis a dojareň. Existuje aj dojací robot, zatiaľ sa

kúpe stroja bránime. Chceme mať kontakt s kravičkami. Čistota je pre nás veľmi dôležitá. Keď kúpime kravu, dobre ju našampónujeme a osprchujeme. Keď krava žije v čistom prostredí, je spokojná. U nás funguje aj tzv. "Pláničkova metóda", kravám hrá hudba počas 24 hodín. Púšťame im Rádio Európa. Obľubujú najmä sladáky.

Čo robíte s mliekom?

Dojivosť máme aj 40 litrov denne od jednej kravy, bolo už aj 50 litrov, tučnota mlieka je priemerne 4,30. Mlieko odovzdávame do Milsy Bánovce. Kupovať mlieko si chodí veľa občanov z našej obce i širšieho okolia. Pravidelnými odberateľmi sú aj niektorí Bratislavčania, ktorí nás odporučili ďalším. Každý deň berú mliekari vzorky mlieka. Ja robím z mlieka rôzne výrobky: korbáče, zrelé i údené syry, všetko pre vlastnú potrebu.

Aké sú vaše plány do budúcnosti?

Postupne by sme chceli otvoriť vlastnú mliekareň, kde by sme predávali vlastné výrobky, ale aj výrobky spoločnosti Milsy. Radi by sme privítali aj deti zo škôl na exkurzie, ktoré by mali možnosť podojiť kravy, starať sa o ne a zoznámiť sa s prácou okolo kravičiek. Počas krízy sme uvažovali nad predajom našich vtedy 5 kusov kráv. Dali sme si inzerát na internet. Záujemcov sme klamali, že sú predané, bolo nám ľúto sa ich vzdať. Náhodou sa nám dostala do uší informácia, že istý človek predáva 13 kráv. A tak sa z predaja stala kúpa.

Kravičky určite veľa vyžadujú...

Máme ich radi. Na štedrý deň dostane každá oblátku. Už dvakrát sa na štedrý deň presne o polnoci narodili tej istej krave dvojčiky, býček a kravička. Doprajeme im kvalitné krmivo. Dvakrát ročne k nim pozývame paznechtára (pedikúra), ktorý sa im stará o nohy. Ak má krava problém s nohami, cítiť to na dojivosť. Ak ochorie, niekedy ju dáme na bitúnok. Kým na družstve sa kravy dožijú 5 rokov, u nás je to aj 20 rokov. Okrem kráv máme 2 kone pre zábavu, kozu Bobku, je adoptovaná, nemala kam ísť, tak sme sa nad ňou zľutovali, 3 psíkov, asi 7 mačiek, sliepky, 3 prasiatka, husi, kačice.

Môžeme u vás hovoriť o voľnom čase?

Voľného času máme veľmi málo, práca si vyžaduje celého človeka, zvieratá potrebujú starostlivosť 24 hodín denne. Vo voľnom čase pečiem torty, šijem svadobné i spoločenské šaty (Marcelka šila v Taliansku veľmi úspešne). Ak niekto z nás chce ísť na 2-3 dni na výlet, zastúpime sa. Na dlhšej dovolenke sme ešte neboli. Pred pár dňami sme dali na vlastné náklady so súhlasom biskupského úradu vyspať aleju makadamom. Všetky ťažké autá môžu tadiaľ ísť a žiadne neznečistia cesty blatom. Cestu využívajú všetci občania, ktorí potrebujú tadiaľ prejsť.

Za rozhovor ďakuje gb

Foto: GB

ČO NOVÉ V ŠK RADOŠINA

Dilema - čo zase písať? Tráva je stále zelená, lopta je guľatá, no ale vážne. Táto jeseň nám nie je práve dvakrát naklonená. Mužstvá, respektíve hráči, nastupujú na každý zápas s odhodlaním podať dobrý výkon a, samozrejme, vyhrať, ale je tu aj súper a jeho hráči chcú tiež vyhrať. A tak rozhoduje, okrem rozhodcu, šťastie, náhoda, taktika a predovšetkým výkonnosť. Ale výkon nie je vždy podmienený odhodlaním a tréningom, ale aj to, akí a odkiaľ sú hráči, ktorí stoja proti vám. Pretože hrať proti „vyslúžilcom“ z vyšších súťaží a čiastočne plateným hráčom, ktorých na dôvažok vlastní fanúšikovia občas ani poriadne nepoznajú, nie je vždy jedna k jednej. Ale naši sú „naši“ a koniec koncov „futbal je len hra...“. Verím teda, že náš fanúšik, náročný, kritický, ale aj ochotný oceniť každú peknú akciu, má na zreteli aj tento fakt (samozrejme, je to vec názoru).

K zmene došlo aj na poste trénera, keď po sérii prehíer odišiel od mužstva p. Rybníkar a po dohode bol vedením poverený p. Jozef Piršel ml. Hráčsky káder opustil na prekvapenie mnohých Mirko Jančovič (?) a posilnil Juraj Kúdela. Mužstvo však už okúsilo aj chuť víťazstva a veríme, že ich bude len pribúdať. Hráčom dorastu sa tiež nie práve darí. Tí by však mohli svoju číťiadosť pre víťazstvo zvýšiť, a to tréňovaním, hernou kvalitou

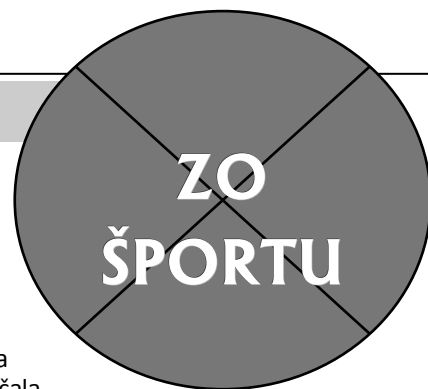
a niektorí aj správaním sa v zápasoch. Žlté a červené karty, roztržky s protihráčmi, diskusie s rozhodcom, bohužiaľ, často podporované z hľadiska?! Túžba viac sa „predať“ by im viac svedčala.

Mužstvo žiakov nás zatiaľ najviac uspokojuje. Dosahuje zodpovedajúce výsledky a väčšinou k svojej a fanúšikovskej radosťi. Prehraté zápasy boli výsledkom ročníkovej nerovnosti v naš neprospech. Plusom práce s chlapcami okrem tréňovania a výsledkov je aj záujem a zainteresovanosť väčšiny ich rodičov, čo treba oceniť.

Tabuľkové umiestnenie našich družstiev:

„A“ mužstvo:	13. miesto—12 zápasov	4 1 7	18:26	13 bodov
Dorast:	8. miesto—11 zápasov	3 1 7	19:22	10 bodov
Žiaci:	3. miesto—7 zápasov	5 0 2	62:15	15 bodov

za ŠK L. Krajčír

Pokračovanie zo 6. strany

1. pobyt mladých dospelých po ukončení ústavnej starostlivosti a plnoletých fyzických osôb, pre ktoré sa vykonávajú opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a poskytované služby podľa osobitných zákonov v dvoch prenajatých bytoch v meste,

2. výkon ústavnej starostlivosti jednej samostatnej skupiny v opravenom rodinnom dome,
3. školenie detí (nad 15 rokov veku) a mladých dospelých, plnoletých fyzických osôb (*kurz na získanie vodičského oprávnenia na osobné auto, na nákladné auto, na traktor, na autobus, zväračský kurz, kurz opatrovateľ, kurz tkáč, kurz hrnčiarsky/keramika, kurz aranžovanie a viazanie kvetov, kurz cukrár, cukrárka, kurz masérsky, kurz kaderník, kurz komunikácie, asertivity*),

4. školenie zamestnancov DeD (*kurz PRIDE, kurz Tvorba individuálnych plánov*).

Projekt kladie dôraz na aktívne riešenie problematiky osamostatňovania sa detí a mladých dospelých v ústavnej starostlivosti, ako aj fyzických osôb, pre ktoré sa vykonávajú opatrenia SPO-DaSK. Medzi tieto riešenia patrí zmena prostredia DeD na prostredie stimulujúce aktívne a samostatné riadenie "domácnosti" samostatnej skupiny DeD, posilnenie kvalifikácie a zručností zamestnancov DeD, účasť uvedenej cieľovej skupiny na vzdelávacích aktivitách zvyšujúcich šancu uplatnenia sa na trhu práce, posilnenie a rozvoj osobnostných zručností potrebných pre pozitívne primerané riešenie životných situácií "odchovancov" ústavných zariadení. Výber vzdelávacích aktivít, najmä kurzov, reaguje na potreby trhu práce, pričom zohľadňuje schopnosti účastníkov - jednotlivcov cieľovej skupiny.

Aktivita uvedených projektov reagujeme na situáciu mladých dospelých, ktorí po ukončení ústavnej starostlivosti v detských domovoch sú neúspešní v zaraďovaní sa do samostatného života a na trh práce. Problematické sú oblasti ubytovania, vzdelania nezodpovedajúceho potrebám trhu práce, nedostatkov v osobnostných predpokladoch a nepripravenosti samostatne riešiť životné situácie. Pri vstupe do samostatného života mladí dospelí majú ťažkosti v získaní vhodného dlhodobiejšieho bývania, uplatnenia sa na trhu práce (hľadanie zamestnania, plnenia pracovných povinností, ...), v oblasti rastu a využitia osobnostných zručností, ktoré sa odzrkadľujú v ne-/zvládání hospodárenia s vlastnými finančnými prostriedkami, plnenia povinností spojených s bývaním, plnenia povinností v zamestnaní, situácií vyžadujúcich väčšie osobné nasadenie - vytrvalosť, sebadôvera a pod.

Mgr. Monika Kadúcová

Radošínske noviny – dvojmesačník zo života občanov Radošíny a Bzínec. Redakčná rada: Mgr. Gabriela Bahelková, Antónia Sigetová. Zodpovedná redaktorka: Antónia Sigetová. Vydavateľ: Obecný úrad, 956 05 Radošína, telefón 038/5398144, fax 038/5398105, e-mail: ou@radosina.sk. Uzávierka: 14 dní pred vydaním čísla. Rozširuje Obecný úrad v Radošíne. Noviny sú registrované pod číslom: OÚ 1/97. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu a krátenie príspevkov. Nevyžiadané rukopisy a fotografie sa nevracajú. Nepodpísané príspevky sa neuverejňujú. Sadzba a tlač: Prima-print, s.r.o., Odbojárov 294/10, 955 08 Tovarníky, telefón 038/5320897.